

– підвищення ефективності управління інноваційними процесами на підприємстві, поліпшення якості виготовленої продукції.

Отже, ефективність підприємства значною мірою залежить від управління його діяльністю. В багатьох випадках підвищення ефективності підприємства є результатом удосконалення управління ним.

Список використаних джерел:

1. Воронкова А. Е. Діагностика стану підприємства: теорія і практика : монографія / А. Е. Воронкова. – Х. : ІНЖЕК, 2006. – 448 с.
2. Іванілов О. С. Економіка підприємства / О. С. Іванілов. – К. : ЦУЛ, 2009. – 728 с.
3. Шваб Л. І. Економіка підприємства / Л. І. Шваб. – К. : Карavela, 2005. – 568 с.

К. е. н. Зінченко О. В.

ДВНЗ «Міжгалузева академія управління» (Україна)

МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ ПОБУДОВИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ

За сучасних умов економічна ситуація, яка склалася в бюджетній сфері, вимагає теоретичного переосмислення і практичного вдосконалення системи обліку з метою врахування нових явищ та процесів. Найвпливовішими є нові об'єкти обліку спрямовані на удосконалення системи управління бюджетними установами. Бюджетні установи отримують асигнування від держави на утримання з метою виконання поставлених перед ними завдань в процесі виконання бюджету.

Кодексом [1], зазначено, що бюджетні установи ведуть бухгалтерський облік відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку затверджених Міністерством фінансів України, а також іншими нормативно-правовими документами.

Особливості порядку ведення бухгалтерського обліку бюджетних установ регулюються Державним казначейством України відповідно до національних

положень (стандартів) бухгалтерського обліку за погодженням з Міністерством фінансів України.

Проблемні питання обліку у бюджетних установах висвітлені в працях відомих вітчизняних та зарубіжних науковців. Переважна кількість праць відображає бухгалтерський облік в бюджетних установах як інструмент забезпечення централізованого управління їх діяльністю. Проте, облік у бюджетній сфері потребує глибшого вивчення з метою трансформації, що свідчить про актуальність даного питання для дослідження.

Суттєвим завданням трансформації сфери державних фінансів є зміна бюджетного механізму, як ефективного інструменту соціально-економічної стратегії, що сприятиме забезпеченню належного рівня прозорості у секторі державного управління. Саме тому, облік бюджетної сфери має ґрунтуватися на надійній системі внутрішнього контролю, дати змогу для отримання та відображення в обліковій інформації щодо здійснених операцій на усіх стадіях виконання бюджетів різного рівня.

Трансформація управління бюджетними установами потребує формування адекватної інформаційної бази, де облік є загальновизнаною основою її формування. Проте, сучасний стан обліку в бюджетних установах характеризується значною низкою невирішених проблем, які є актуальними через необхідність отримання обліково-аналітичної інформації для внутрішніх потреб та розвитком міжнародного співробітництва в галузі державних й місцевих фінансів. Таким чином, внутрішні потреби управління та розвиток міжнародних інтеграційних процесів у державному секторі (зокрема, до даної категорії належать не лише бюджетні установи) потребують модернізації обліку. Незважаючи на модернізаційні процеси у даній сфері однозначне тлумачення категорії «модернізація обліку» в різних наукових джерелах та словниках відсутнє. Вперше поява зазначеного терміну у нормативній базі відображена в Стратегії [3].

Доцільним є врахування управлінських потреб й запитів, оскільки забезпечення оперативності впливу на ті чи інші процеси (включаючи фінансове

забезпечення) дозволяє обрати найефективний варіант дій та досягти раціонального використання ресурсів.

Удосконалення методології та перехід на єдині методологічні засади бухгалтерського обліку, створення уніфікованого підходу щодо організаційно-інформаційного забезпечення обліку, дає змогу модернізувати систему обліку і звітності у бюджетній сфері. Першими кроками було впровадження П(С)БО в державному секторі 101 «Подання фінансової звітності» [2], яким визначаються зміст та форми фінансової звітності в державному секторі.

Вирішення основних питань розвитку системи бухгалтерського обліку сприятиме удосконаленню управління державними фінансами, поглибленню системи стратегічного бюджетного планування та системи контролю за процесом виконання бюджету. В цьому питанні надзвичайно важливим є впровадження інформаційних систем обліку, адаптованих для бухгалтерського обліку бюджетних установ. Основними напрямками реалізації концепції подальшого розвитку бухгалтерського обліку в бюджетних установах на даний час є:

- розроблення та запровадження єдиних національних положень бухгалтерського обліку та єдиного плану рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі, гармонізованого з бюджетною класифікацією;
- удосконалення системи фінансової звітності та звітності про виконання бюджетів шляхом нормативного визначення методології складення форм звітності та їх удосконалення, розробка нових форм фінансової звітності з урахуванням особливостей кожної бюджетної установи;
- створення уніфікованої організаційної та інформаційної облікової системи, що передбачатиме модернізацію фінансово-бухгалтерських служб, уніфікацію програмного забезпечення, що використовується бюджетними установами;
- удосконалення системи підготовки та перепідготовки кадрів фінансово-бухгалтерських служб.

Реалізація заходів щодо вдосконалення та розвитку бухгалтерського обліку в бюджетній сфері забезпечить створення прозорої, інтегрованої інформаційно-аналітичної системи управління фінансами бюджетних установ.

Список використаних джерел:

1. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 р. № 2456–5.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 101 «Подання фінансової звітності» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua>
3. Стратегія модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007–2015 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 16 січня 2007 р. № 34 // Офіційний вісник України. – 2007. – № 4.

Зражевський Є. В., к. е. н. Скрипник Н. Є.

Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ЦІНОВОЮ ПОЛІТИКОЮ В КРИЗОВИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Для сучасних українських підприємств в умовах нестабільності, кризової ситуації проблеми ціноутворення є одними із найбільш актуальних. Керівники починають розуміти, що звичні в для попередніх часів підходи та методи, що звичайно застосовувались до встановлення ціни, починають діяти неефективно, та здебільшого призводять до негативних наслідків. Окрім цього, загострюється конкурентна боротьба, тому важливість об'єктивного вибору вірної цінової політики невинно зростає. Вміле управління ціновою політикою підприємства значною мірою впливає також і на кінцеві фінансові результати діяльності та позицію підприємства на ринку.

Проте, вибір цінової політики на вітчизняних підприємствах ще доволі часто здійснюється безсистемно, з застосуванням витратного підходу до ціноутворення, коли при формуванні цін не враховуються рівень попиту покупців, ціни конкурентів, а встановлені ціни не завжди враховують зміни ринкової кон'юнктури [1, с. 47].

Протягом 2010–2013 рр. спостерігалася тенденція до зменшення питомої ваги підприємств, що одержали збиток, графічно це відображено на рис. 1.

Проте, за попередніми результатами 2014 р. спостерігається тенденція до зростання кількості збиткових промислових підприємств: для порівняння, їх